Ч. 325 (14.222). Львів, четвер 5. грудня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ і АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060, 145.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертрічне 15·00 „ Піврічне 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІІ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Королівське письмо Юрія V.

Престольна промова британійського короля.

ЛЬОНДОН, 4. 12. ПАТ. Відчитане на відкритті парляменту відручне корол. письмо зачинається: Незвичайно прикро мені, що не можу особисто звернутися до панів. Мої взаємини, говориться далі у королівському листі, з закордонними державами є й надалі приязні. Закордонна політика мого уряду буде, як досі, сильно опиратися на підтримці Ліги Націй. Мій уряд готовий буде виконати зобовязання договору у співпраці з іншими членами Ліги Націй та рішений ужити всього свого впливу, щоб задержати мир. У вислідї постанов договору Ліги мій уряд уважає своїм обовязком узяти участь разом з пятьдесятьківькома членами Ліги у деяких господарських і фінансових розпорядках щодо Італії. Водночас мій уряд вжиє всього свого впливу в користь мира, який моглаб прийняти Італія, Абисинія і Ліга Націй.

Про морську конференцію королівське письмо говорить, що король з задоволенням довідався, що всі держави прийняли запрошення на морську конференцію та король має надію, що ця конференція успішно покінчиться.

У справі оборони держави письмо підкреслює конечність доповнити недостачі оборонних сил. Уступ присвячений внутрішній політиці заповідає дальші зусилля уряду, щоб відбудувати торговлю, промисл і хліборобство. Головну увагу уряд присвятить тим дільницям Англії, в яких є найбільше безробіття. Міністри розсліджують засоби, що моглиб поправити умовини у вугляному промислі. Парляментові предложать проект реорганізації вугляного промислу. У парляменті зложать також проект розвою британської летунської комунікації. Щодо освіти уряд проєктує устійнити приписаний вік для застосування шкільного примусу, також розвою лікарської опіки і фізичного виховання у школах. Організація опіки над материнством буде предметом дбайливих розшуків уряду

Нова тактика абісинців: наступ.

ПАРИЖ, 4. 12. ПАТ. На лінії Макале—Антальо прийшло до ударів між передніми італійськими стежами й абісинськими відділами, що по короткій битві відступили. Один із італійських вояків ранений.

В околиці Аэбі на північний захід від Макале перейшов до італійців один із адютантів раса Касси.

В напрямі Макале йдуть поважні абісинські сили. Передні італійські сторожі навязали вже контакт з висуненими стійками абісинців. Армію, що йде на Макале командує рас Касса, до якого прилучилися війська раса Мелеґіеца. Вони засоблені мабуть у новочасну зброю. Ця вістка викликала серед італійців велику радість у надії, що прийде до поважної битви

ПАРИЖ, 4 .12. ПАТ. Первісний абісинський плян опирався вібито на тім, що дожидали італійського наступу на лінії Даґґабур Джіджіґа. Та італійці вислали в тому напрямі тільки легкі кольони, що переважно вернулись або їх абісинці відперли. Водночас італійське летунство діяло без перерви і закидало бомбами всі абісинські позиції, що боронили провінції Гаррару. Це вплинуло на зміну тактики. Абісинці рішились не чекати довше під італійськими бомбами та наміряють перейти на південному фронті до наступу. Армія раса Насібу і раса Дести дістала поважну підмогу з Адіс Абеби і провінції Арусі. Гайле Селясіє, коли був останній раз у Джіджіґа устійнив мабуть подробиці пляну наступу. В битві перед кількома тижнями в Даґабур було вібито 700 абісинців ранених.

Венізелісти погодилися з королем.

Знесуть закони Кондиліса.

АТЕНИ, 4. 12. ПАТ. Від 10. жовтня ц. р. уряд Кондиліса видав взагалі 150 виняткових законів, що у вислідї обтяжують державний буджет на загальну суму пів міліярда драхм, які поглощують надзвичайні видатки. Всі ці закони з огляду на інтерес державної господарки піддадуть основній ревізії.

АТЕНИ, 4. 12. ПАТ. Вчора до королівської палати прийшов завізваний королем Юрієм провідник венізелістів Софуліс, що зясував королеві погляди партії на теперішню політичну ситуацію. Софуліс підкреслив позитивне враження, яке викликала в його партії постолінійна і патріотична поведінка короля. Софуліс додав, що партія венізелістів, будучи на сторожі демократичних засад і прав народу до виконування влади, з великою симпатією слідкує за змаганнями короля Юрія до відбудови нормального, опертого на конституції життя краю. При кінці Софуліс підкреслив, що конче треба якнайскоріше перевести вибори до парляменту.

Роковини вбивства Кірова у Совітах.

Вся совітська преса з 1. грудня ц. р. переповнена статтями й замітками з нагоди перших роковин убивства Кірова. У всіх передовицях, що до себе подібні, як дві каплі води, є повно пропагандивних гасел, щоб викликати піднеслі настрої серед мас. У всіх газетах подають докладний життєпис Кірова та його поглядів. При цій нагоді знову відновляють гасло про конечність утревалення пролетарської диктатури.

Новий міністер освіти.

Президент Р. П. підписав учора іменування нового міністра освіти і віроісповідань. Став ним Войтіх Свентославський, професор варшавської політехніки й управитель заведення фізичної хемії. Новий міністер походить зі совітської України і скінчивши політехніку в Києві, габілітувався на доцента московського університету. До Польщі прийшов з кінцем 1918 р. і став спершу доцентом, опісля професором варшавської політехніки. Написав 67 наукових праць.

Париж=Берлін і Москва-Прага.

Прага, листопад 1935.

Останні дні принесли чимало цікавого, а подекуди й несподіваного в загально-европейській політиці. На одно із перших місць у цьому вибивається навязання безпосередніх переговорів між Парижем і Берліном. Переговори ці настільки несподівані, що вони викликали навіть нервовість, а то й занепокоєння в дипльоматичних колах деяких держав Правда, саме шукання шляхів для зближення між Парижем і Берліном не є чимсь зовсім новим, бо ще напередодні розвязки сарського питання Ляваль, який тоді вступив на місце Барту, шукав способів і шляхів зблизитись до Берліна. Несподіванкою нині є те, що Париж відступив від своїх давніших вимог: говорити з Берліном лише в площині колективної системи забезпеки мира, в площині постанов т. зв. льондонського протоколу, включно до т. зв. Східноевропейського Льокарна та дунайського пакту, і під умовиною тісної співпраці Німеччини з Лігою Націй. І тоді до такого зближення не прийшло, бо Німеччина не хотіла піти на ці вимоги Парижа. Вона, заявляючи нераз про те, що після вирішення сарського питання не матиме вже ніяких спірних точок з Францією а тому й не буде ніяких перешкод для франко-німецького порозуміння, бажала собі досягти цього порозуміння лише безпосередніми розмовами між обома заінтересованими державами, шляхом білятерального договору. Відтак прийшло відоме зірвання військових клявзуль версайського договору Німеччиною, прийшов франко-совітський договір і франко-німецьке зближення стало нібито неактуальне, а то й неможливе, тимбільше, що італійсько-абісинський конфлікт відсунув ці питання на дальший плян. Аж нині, коли відношення Франції до Італії й Англії, а також у деякій мірі і до Совітів починає викристалізовуватися в дещо іншій формі, як це було перед вибухом італійсько-абісинської війни і коли засіб санкцій супроти Італії кидає густі тіни на цілу Европу, Ляваль знову вертається до своїх первісних політичних плянів і звертається у сторону Берліна. І хоч до публичного відома не дійшло нічого певного з берлінських розмов французького посла і хоч те, що нині про ці розмови подає европейська преса, це лише самі здогади й комбінації, то одно незаперечне, що ініціятива до франко-німецьких переговорів вийшла таки з Парижа.

Насувається льогічне питання: чому воно так сталося? Ніяк не можна погодитися з тим, щоб це зробив Ляваль лише з мотивів теперішньої внутрішньо-політичної ситуації Франції і для ратування своєї загроженої позиції премієр-міністра. Для цього треба шукати глибших, заг.-політичних причин, а їх — на нашу думку — можна коротко звсувати так: Франція здає собі ясно справу з того, що її становище на випадок конфлікту з Німеччиною не булоб легке й тому мусить мати забезпечену допомогу інших, головно Англії.

Щож торкається Англії, то вона внаслідок подій на Далекому Сході потребує забезпеки мира в Европі, хочби і за ціну цілковитого порозуміння з Німеччиною. Франції не лишається нічо інше, як лише пристосуватись до цієї англійської політики і то тим більше, що Італія, на яку так багато розраховувала Франція у своїй концепції загально-европейської політики, вже і

дуже сумнівним союзником. Франція не може вині мати ніякої запоруки, що Італія на випадок програної в Абісинії, не перейде до ревізіоністичного табору і не стане на боці Німеччини. І договір з Совітами не може дати для забезпеки Франції того, що дає їй Англія і що може їй дати порозуміння з Німеччиною.

І так франко-німецькі переговори почалися і нема причини думати, що вони не будуть продовжуватися головно тепер, коли з Риму долітають зловісні вісти, що проти евентуального введення ембарґо на нафту, на яке настоює Англія, Італія не буде боронитись воєнними засобами. Великий вплив на продовження французько-німецьких переговорів буде безсумнівно мати і перемога Лявалевого кабінету у французькому парляменті. Добре поінформована французька преса пише навіть про те, що колиб навіть упав кабінет Ляваля, то Ляваль все таки лишиться й надалі міністром закордонних справ і все одно буде продовжувати розпочаті з Німеччиною переговори.

Що говориться і пишеться про зміст дотеперішніх переговорів між Берліном і Парижем, наші читачі вже знають. Коротко, але дуже виразно сказано про це в статті нашого женевського кореспондента: „Німецько-французькі переговори і московський острах". Москва вживає ріжних засобів, щоб перешкодити цим переговорам у тій площині, в якій вони почалися, а саме шляхом безпосередніх розмов лише між Берліном і Парижем. Одним із таких засобів є пересторога перед „перецінюванням ваги" берлінської розмови французького посла з Гітлером і заклик ставитись до всяких „тенденційних" поголосок про зміст цієї розмови „з найбільшою резервою". І так „Журналь де Моску", орган комісаріяту закордонних справ, пише, що в розмові французького посла з Гітлером ішло лише про спробу Ляваля переконати Гітлера, що франко-совітський договір має чисто оборонний характер і не є ніяким робом спрямований проти Німеччини. Таке запевнення Німеччини Францією потрібне було Лявалеві з внутрішньо-політичних мотивів. Але це — мовляв — Гітлера не переконало і він подав до відома Лявалеві, що не погоджується з напрямними французької політики. Правда, читаємо далі в „Ж. де М.", Гітлер заявив, що не нападе Совітів, але у звязку з цим не згадав нічого про балтійські держави, а це ясно вказує на те, що оферуючи Франції договір про ненапад на Совіти і, здається, на Чехословаччину, Гітлер прямує до того, щоб Франція мовчанкою погодилась на евентуальне нарушення Німеччиною незалежности балтійських держав. На думку „Ж. де М." така комбінація гітл. дипльоматії моглаб розраховувати на реалізацію лише в такім випадку, колиб Франція почувалася настільки слабою, що мусілаб зректися своєї ролі рішального чинника миру й рівноваги в Европі і внаслідок того попалаб у повну залежність від Німеччини, покинула своїх приятелів та союзників і завдала смертельний удар Лізі Націй. Та нема ніяких конкретних причин, нема ніяких ані внутрішніх, ані зовнішніх мотивів, — пише далі „Ж. де М.", які примушувалиб Францію ревідувати основи її дотеперішньої політики, тимбільше, що існують всі фактичні дані за те, що Німеччина зі свого боку зовсім не змінила і не думає зміняти основних напрямних своєї політики. Ствердження цих фактів — кінчить „Ж. де М." — вистарчає зовсім, щоб усі поголоски та здогади про зміст франко-німецьких переговорів приймати з повним скептицизмом і вважати їх лише гаслами, подиктованими ріжними конюнктуральними інтересами.

І в Празі дивляться на франко-німецькі переговори з деяким недовірям і тут здогади про зміст цих переговорів викликують деяке занепокоєння. Про це також писав уже наш женевський кореспондент. У додаток цього ми приведемо тут ще лише дуже замітні міркування праського „Венкова", органу партії теперішнього премієра Годжі. На питання, яке значіння мало би франко-німецьке зближення для Чехословаччини, „Венков" відповідає так: „Якщо таким чином не насталаб ніяка зміна в таборі цих французьких вирішних політичних чинників, які ставляться до нас прихильно, то нова позиція Франції не мала би ніяких некорисних наслідків і для нашої позиції; може навіть навпаки: наша позиція ще покращалаб, скріпиласяб. Та не можна забувати, що у Франції маємо не лише самих приятелів, але й таких політиків, які не вірять у практичну вартість союзу з нами і тих, що так думають у Франції не так то мало, щоб з їх думкою не треба булоб рахуватися. І щож лишилосяб для нашої закордонної політики тоді, колиб така думка у Франції перемогла? Зміна курсу. В якому напрямі — нині ще тяжко сказати, але цих можливостей небагато. Найкращу відповідь — кінчить „Венков" — находимо в недавньому висказі Годжі, що середущо-европейську проблему треба розвязати „через утворення бльоку народів від Балтійського моря аж по море Егейське, від Польщі аж по Грецію".

М-н.

Розправа за вбивство міністра Перацького.

ДОКІНЧЕННЯ З ТРИНАЦЯТОГО ДНЯ.

ЗІЗНАННЯ МАЛЮЦИ ГОЛОВНОЮ ПІДСТАВОЮ АКТУ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

По перерві в год. 14.30 у вівторок зізнавав *Малюца*. Він говорить про справу вбивства дир. Бабія. Особа, якої назвища не хоче виявити, доручила йому провірити, чи Мигаль знає про плянований замах, а коли ствердив, що Мигаль знав про плян замаху, поручив йому вжити до цього людей, що підлягали Мигалеві. Перший раз плянували замах на кінець червня або початок липня. Косівна повідомила підсудного, що боєвики призначені до виконання замаху на дир. Бабія до тієї роботи не надаються. Коли вернувся з Синевідська Вижного до Львова, Мигаль сказав йому, що замах не можна виконати. Пізніше, через докори, що не перевів справи, підсудний приділив Мигалеві двох людей, кажучи, що замах мусить бути виконаний. Про людей знав тільки те, що один із них працював у рефераті пропаґанди. Підсудний дістав докладні інформації щодо пляну вбивства, а сам власноручно нарисував і вручив Мигалеві плян утечі і розміщення боєвиків. Пізніше, коли прийшло до конфлікту між підс. Малюцою і підс. Мигалем, Малюца передав Мигаля до диспозиції Мащакові. На якім тлі зродився цей конфлікт, підсудний не хоче сказати. Такий сам плян вручив підсудний Мащакові, що мав передати цей плян Мигалеві як приказ. Тому, що Мащак виїхав, до замаху не прийшло. Після його повороту 13-го липня підсудний удруге видав приказ і визначив Мигалеві контакт із двома особами. Пізніше виявилось, що одною з тих осіб був Цар. Щодо зброї, то знав, що вона є власністю організації. Про вбивство дир. Бабія підсудний довідався від Ярослава Барановського в Ясіні, що доручив йому тоді перевести в цій справі слідство, бо такий звичай стосували в організації після кожного замаху. Підсудний доручив пізніше цю справу перевірити Мащакові, що мав довідатися, чому вбивник не втік визначеною трасою. Тимчасом 10. серпня його арештували.

На запит предсідника, що знає про напад у Городку, підсудний виясняє, що про цей замах знає тільки з преси і з комунікатів у „Бюлетні ОУН", пізніше довідався від Бандери, що в цій справі було слідство, та що у звязку з нею шукають за Лебедем.

РЕВЕЛЯЦІЇ ПРО ВБИВСТВО МІН. ПЕРАЦЬКОГО.

Пізніше Малюца зраджує псевдоніми поодиноких підсудних. На запит прок. Рудніцького у справі переходу людей за кордон, підсудний відповідає, що справою Мацейка займався сам, зрештою не знає, як це відбувалося. На запит, яка є роля референта звязку виясняє, що від Чеминської довідався, що вона має мати зустрічу з Барановським. звязковий референт вів між ін. кореспонденцію між Краєвою Екзекутивою і П.У.Н. На чиє доручення слідкували воєв. Юзефського, не знає. Краєвий провідник доручав йому іноді постачати людей до деяких „робіт", постачав їх теж поодиноким членам К. Е. Боєвий референт загалом не домагався від нього людей. Раз призначив кільканацять людей до боєвого референту, що це були за особи не пригадує собі. На запит прок. Желенського підсудний виясняє, що до боєвого реферату визначали людей окружні і повітові екзекутиви. Кандидатів перше мусів іспитувати боєвий референт. Не знає, чи були правила щодо цього іспиту. Про так звані провокаційні проби не чув. Знає, що весною 1934 Бандера їздив до Кракова. Це було після виїзду Лебедя до Варшави. Крім цього Бандера говорив підсудному, що плянує більшу подорож. Раз якось Бандера говорив підсудному, що потребує грошей для Лебедя і не має їх. Чи вислав ці гроші Лебедеві підсудний не знає. 14 червня 1934, себто тоді, коли арештували Бандеру, підсудний питав Романа Шухевича, чи не знає адреси Лебедя. Шухевич відповів, що не знає. В цій справі підсудний мав питати Анну Чемеринську, але ще цього дня довідався з ґазет про вбивство мін. Перацького, тому справу адреси Лебедя вважав неактуальною. Чи Шухевич знав про варшавський атентат, підсудний не знає. На дальші питання прок. Желенського підсудний виясняє, що від Мацейка довідався, що був він зголошений у Варшаві як Володимир Ольшанський, а коли говорили про документ тотожности на прізвище Камінського, Мацейко згадав, що під таким прізвищем мешкав в якімсь готелі у Варшаві. Мацейко оповідав, що револьвер кинув в якійсь брамі чи до Висли, сказав також, що хоче мати для себе зброю. На запит прокуратора, чи Чорнія вважав членом ОУН, підсудний не вміє відповісти, бо Чорній не жив на терені його діяльности та безпосередньо йому не підлягав. Про подробиці свого побуту у Люблині Мацейко йому не говорив. Він не робив вражіння важко хворого сухітника. Був сухорлявіший, як на фотографії, яку підсудному показали у слідстві, але нині підсудний може рішуче ствердити, що на цій фотографії пізнав Мацейка. Підсудний не пригадує собі докладно своєї розмови з підс. Чорнієм, коли намовляв його, щоб улаштувати у нього „хати". На організаційні поїздки підсудний діставав з організаційних фондів 100 до 200 зол. місячно. На домагання прок. Желенського Малюца подрібно описує вигляд Мацейка, подаючи між ін., що носив він бронзові короткі штани т. зв. пумпи, плаща не мав зовсім, але на якусь стрічу хтось приніс ґумовий плащ Мацейка зеленявої краски.

Щодо підс. Рака Малюца виясняє, що Рак згодився перевести Мацейка, хоч, як зазначив, важко йому було залишити адвокатську канцелярію. Далі підсудний виясняє, що Барановський підчас розмови в Ясіні домагався, щоб до нього прислати добре виспортованого і обзнайомленого зі справами організації та ідеольогічно вишколеного члена до табору хорватської організації „Усташі". Підсудний відповів тоді Барановському, що не знає нікого відповідного. Після арештування Бандери підсудний був далі організаційним референтом, але знав про те, що арештували інших референтів і тому вважав за відповідне взяти їхні справи у свої руки. Мигалеві доручено купувати револьвери, підсудний мав йому давати гроші. Далі заперечує будьтоби „Чорний" був його другим псевдонімом. Мав псевдонім „Емір", при помочі якого переписувався з ним Бандера. Хто мав псевдонім „Іскра" не хоче сказати.

ХТО ПРИКАЗАВ ВБИТИ ДИР. БАБІЯ?

По перерві в год. 14.30 далі зізнає підс. Малюца. Він говорить про справу вбивства дир Бабія. Особа, якої назвища не хоче виявити, доручила йому провірити, чи Мигаль знає про плянований замах, а коли ствердив, що Мигаль знав про плян замаху, поручив йому вжити до цього людей, що підлягали Мигалеві. Перший раз плянували замах на кінець червня або початок липня. Косівна повідомила підсудного, що боєвики призначені до виконання замаху на дир. Бабія до тієї роботи не надаються. Коли вернувся з Синевідська Вижнього до Львова, Мигаль сказав йому, що замах не можна виконати. Пізніше, через докори, що не перевів справи, підсудний приділив Мигалеві двох людей, кажучи, що замах мусить бути виконаний. Про людей знав тільки те, що один із них працював у рефераті пропаґанди. Підсудний дістав докладні інформації щодо пляну вбивства, а сам власноручно нарисував і вручив Мигалеві плян утечі і розміщення боєвиків. Пізніше, коли прийшло до конфлікту між підс. Малюцою і підс. Мигалем, Малюца передав Мигаля до диспозиції Мащакові. На якім тлі зродився цей конфлікт підсудний не хоче сказати. Такий сам плян вручив підсудний Мащакові, що мав передати цей плян Мигалеві як приказ. Тому, що Мащак виїхав, до замаху не прийшло. Після його повороту 13-го липня підсудний удруге видав приказ і визначив Мигалеві контакт із двома особами. Пізніше виявилось, що одною з тих осіб був Цар. Щодо зброї то знав, що вона є власністю організації. Про вбивство дир. Бабія підсудний довідався від Ярослава Барановського в Ясіні, що доручив йому тоді перевести в цій справі слідство, бо такий звичай стосували в організації після кожного замаху. Підсудний доручив пізніше цю справу перевірити Мащакові, що мав довідатися чому вбивник не втікав визначеною дорогою. Тимчасом 10. серпня його арештували.

На питання свого оборонця Шлапака, що переконало підсудного про необхідність скла-

сти щойно нині свої вияснення, підсудний подає, що методи, які стосувало ОУН вважає не вказаними, головно для добра українського народу. Ці методи довели до того, що стріляли не тільки до поляків, але також і до своїх людей.

ХТО ВБИВ МАРІЮ КОВАЛЮКІВНУ?

І так застрілили дир. Бабія, а востаннє підсудний довідався, що застрілили теж Марію Ковалюківну. Вона належала до організації, безпосередньо співпрацювала довший час з підсудним і про неї підсудний думав якнайкраще. В цьому факті бачить підсудний наслідок засліплення тільки тому, що є хвилевий ефект, який викликує враження, але не береться під увагу, чи це приносить користи українській суспільності взагалі, тимбільше організації ОУН.

На дальше питання обор. Шлапака підсудний вияснює, що є переконаний, що Ковалюківну вбили члени ОУН. Одначе про те, що Ковалюківну вбили члени ОУН, слідчий суддя не згадував підсудному.

Обор. Шлапак питає про які факти довідався підсудний у слідстві, які підтвердили його сумніви, що поведінка і методи діяльности ОУН є шкідливі для українського народу.

Підсудний вияснює, що ще перед арештуванням сумнівався про доцільність боєвої діяльности ОУН. Факти, про які довідався підчас слідства мали другорядне значіння для мотивів, чому підсудний признався

ПІДСУДНИЙ ВВАЖАЄ СЕБЕ СКІНЧЕНОЮ ЛЮДИНОЮ.

Тепер здає собі справу, що заломився і зізнаючи брав на себе терпіння багатьох людей, яких обтяжив. Не говорив того, щоби виправдати себе, бо для підсудного нема вже оправдання. Вважаю себе, — говорив підсудний, — скінченою людиною. Підсудний не бажав би нікому, щоби мав такі психічні переживання, які сам пережив

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ ЗБАЛАМУЧЕНИХ ЧЛЕНІВ ОУН.

Тому теж бажає звернути увагу, щоби ті, яких підсудний організував і намовляв до праці, передумали основно його слова і застановившись, якнайшвидше зясували собі, як мають поступати, щоби не довести до такого стану і до тих переживань, які перейшов підсудний та багато інших підсудних. Вони нічим не допоможуть українській справі, навпаки зашкодять в першу чергу самим собі. Піддержування цієї атмосфери внеможливить перевести між більшістю українського громадянства тих думок, які хоч тепер не є ефектовні, але є тривкі.

ПРОТИ ВІЧНОЇ СТРІЛЯНИНИ.

На питання обор. Шлапака, чи підчас своєї приналежности до ОУН і участи в нарадах краєвої екзекутиви підсудний підкреслював своє відмінне становище щодо тактики організації і краєвої екзекутиви, що в цьому випадку признається ще раз до вини. Хоч мав деякі сумніви не підкреслював їх, але підчас своєї діяльности в організації довів до злагіднення метод діяльности. Ще як районовий референт довідався від Габрусевича, що в організації на черзі нарад була пропозиція виконати атентати на багатьох людей. Підсудний маючи в другій половині 1933 р. більші компетенції, заявив своїм людям, що не може допустити до того, щоби постійно була вічна стрілянина.

Справу вбивства дир. Бабія обговорювали багато скоріше. Коли купував револьвери трапився випадок, що дир. Бабій приловив хлопця, який підчас богослуження розкидав летючки. Тоді вперше запропонували виконати атентат на дир. Бабія. Відбулося засідання краєвої екзекутиви при участи Чемеринської та ще одної особи, прізвища якої підсудний не хоче назвати. На аргументи підсудного, що в таких умовинах не можна стріляти до українця рішили не виконувати атентату. Опісля підсудний довідався, що прийшли до переконання, що вистане як дир. Бабія побють. І дійсно його двічі побили, про що довідався підсудний вже по доконанім факті.

Своїх аргументів підсудний не міг висунути перед убивством дир. Бабія, бо це було вже по атентаті на мін. Перацького. Тоді витворилось таке положення, що не можна було вже опертися стосуванню терору. Розказ уже видали і треба було його виконати.

НЕГАТИВНЕ ВІДНОШЕННЯ ДО ВСІХ.

Опісля підсудний говорив про програму, яку виложив йому Габрусевич. Цю програму надруковано в українськім нелегальнім виданні п. н. „Засадничі уваги", їх зміст був оголошений в „Розбудові Нації" в 1932 р. Вихідною точкою програми ОУН є негативне відношення до всіх. Єдиний спосіб усунути окупацію це шлях націоналістичної революції. Її мають приготовити шляхом революційного кипіння, отже поширенням протипольських, протибольшевицьких ідей і т. д. Такий настрій слід піддержувати, щоби перемінився у живловий вибух. Ішло тут не тільки про виступи проти Польщі, але проти всіх партій. Підсудний захопився поглядами Габрусевича, з яких багато було для підсудного нового. Одначе підсудний не мав змоги зіставити цих поглядів з життям. Підсудний пригадує собі, що на однім із засідань гурту людей, з якого опісля постала краєва екзекутива, сказав до одного з учасників наради, що тепер будемо робити, щоби зробити.

Міркував, що так, як справи представлялись, є реальні дані, що цілі можна буде осягнути. І нині бажає сказати, щоби ті, яких тут нема на салі, застановилися, що їх обовязком не робити для ефекту або для фальшивої амбіції, але щоби поборюти істнуючі противенства.

На дальше питання оборонця підсудний вияснює, що на засіданнях краєвої екзекутиви не говорили про атентат на большевицький консулят, але про протибольшевицьку акцію. Такий погляд висловив один з тих, які брали участь у нараді у справі атентату на Коссобудського.

ЩО СКАЗАВ МАЦЕЙКО МАЛЮЦІ?

На питання чи вірив оповіданням Мацейка, що він виконав атентат на мін. Перацького, підсудний відповідає, що не мав обовязку з огляду на свої компетенції цього справджувати. Одночасно додає, що не пригадує собі, щоби мав якінебудь завваги до заяви Мацейка.

На питання обор. Шлапака чому нині зізнав, що Мацейко підчас свого побуту у Львові мав коротко пристрижене волосся та остерігав його по вбивстві мін. Перацького, хоч про це не згадував у слідстві, підсудний відповідає, що мабуть його не питали про це. Зрештою не пригадує собі, що зізнавав у слідстві. Коли оборонець пригадав йому відповідний уступ його зізнань, підсудний заявляє, що Мацейко сам оповідав йому про це підчас стрічі у Львові.

На питання обор. Горбового, чому не вибрав програми УНДО і вступив до ОУН, підсудний не вміє відповісти. Додає, що розмовляючи у Празі з Коновальцем почув від нього теж сумніви щодо деяких метод ОУН. Тому критичне становище підс. Малюци до цієї організації не є відокремлене.

На дальші питання вияснює, що про те, що Мацейко затримався у Люблині у Чорнія, довідався від Мигаля або Качмарського, а не від Мацейка. Власник т. зв. хати міг не знати дійсного її призначення і міг міркувати, що віддає своє помешкання на услуги української студентської репрезентації, яка діяла на правах комітету і не підлягала ОУН. Обор. Горбовий питає опісля підсудного, як виглядав Коновалець, а прокуратор вносить, щоби підсудному показати фотографію Коновальця. Підс. Малюца пізнає з фотографії Коновальця. Наради з ним вів у Празі в помешканні Мартинця. Опісля на внесок прок. Желенського підсудному показали перекази.

Підсудний зізнає, що підписав переказ на 200 зол., які вислали Лебедеві до Варшави. Щодо другого переказу на 250 зол. запевняє, що не виповняв його, хоч почерк письма подібний.

На чотирьох фотографіях Мацейка, одна поліційна, три побільшені гуртові, підсудний рішуче пізнає Мацейка. Опісля на питання прок. Рудніцького підсудний зясовує ріжниці між ідеольогією, яку поширювала „Розбудова Нації" і поглядами П. У. Н. та ідеольогією Габрусевича, який мав псевдонім „Іртен". Далі підсудний заявляє, що атентат на мін. Перацького приспішили з уваги на арештування, про які довідалися з преси. Підсудний не чув, щоби це вбивство вирішили на засіданні краєвої екзекутиви.

ДРІБНА ПРАЦЯ Й ОБЛУДА ОУН

На питання прок. Желенського, чи на думку підсудного ОУН спричинилось до збільшення т. зв. органічної праці, яка є мало ефектовна, але витревала і систематична в українськім громадянстві Малюца відповідає, що членам ОУН наказували вступати до легальних організацій з метою поширювання в них революційного духа. Одначе це в дійсности кінчилося фіяском, бо самі висланники ОУН дбали про вдержання легальних установ та побоювались, щоби зреволюціонізуванням не довести до їх розвязання. Якщо йде про відношення ОУН до т. зв. органічної праці, то кілька разів треба було інтервеніювати перед владою у справі якогось подання, тоді члени ОУН посилали інших. І це вважає підсудний за заломання ОУН і добачує в цьому облуду.

На питання обор. Шлапака підсудний подає, що хоч програма ОУН обіймала індивідуальний терор, проте був обчислений на масовість. Тому не можна було закинути боєвих виступів рефератам організаційному або пропагандовому. В останніх часах внаслідок критики запанувало змагання перевести чистку та обмежити число членів. Рештки терористичного елементу в ОУН вважає підсудний за спадщину по УВО. Тактика УВО й ОУН є ріжна. ОУН є ширшою організацією.

На цьому закінчились кількагодинні вияснення підс. Малюци.

По 15. хвилинній перерві на салю ввели інших підсудних, яких усунули на час вияснень Малюци

ПІДСУДНІ ПРОСЯТЬ ЇХ ОСАДОВИТИ В ОДИНИЧНИХ КЕЛІЯХ.

По перерві предсідник ствердив, що від сімох підсудних, а саме: від Бандери, Лебедя, Климишина, Підгайного, Рака, Чорнія і Карпинця вплинуло прохання до управи вязниці, щоби осадити їх знову в одиничних келіях. Предсідник згодився на це з тим, щоби підс. Чорній залишився у спільній келії. Далі предсідник заявив, що про зізнання Малюци повідомить інших підсудних на черговім засіданні суду

КОНФРОНТАЦІЯ НАЧАЛЬНИКА ВЯЗНИЦІ ЗІ СВ. СПОЛЬСЬКИМ.

З черги зізнавав св. Войтіх Лончинський, начальник вязниці у Кракові. Був начальником вязниці у Львові, але не пригадує собі Спольського. Рішуче заперечує, щоби колинебудь побив Спольського, або залишався з ним на самоті. Спольського переслухували у перехідній кімнаті.

Св. Ярослав Спольський зізнає якпие, він зізнавав у понеділок. Тепер подав, що його побив начальник вязниці Лончинський тоді, коли в нього знайшли вязничну ложку з підписом „Спольський".

Св. Лончинський рішуче заперечує запевнення св. Спольського і додає, що звертав увагу вязням, щоби не нищили вязничного начиння. Підчас переслухування не входив до кімнати, де переслухували.

По конфронтації прок. Желенський гостро осудив св. Спольського за те, що кинув наклеп і поставив внесок, щоби трибунал переслав до прокуратури окружного суду у Варшаві повний відпис зізнань св. Спольського, яка притягне його до відповідальности.

КОМІСАР ЛЬВІВСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ ВЕРХІВ ОУН.

Св. Дугелло, комісар слідчої поліції у Львові, подає подрібно факти, чому львівська поліція приступила до ширшої ліквідаційної акції. По невдалім атентаті на куратора Гадомського у вересні 1933 р. і вбивстві Майлова у большевицькім консуляті в жовтні 1933 р. львівська поліція повела планову акцію, щоби викрити провід ОУН. Тоді дійшло до співпраці львівської і краківської поліції. Свідок подає подробиці про ліквідацію кількох складів нелегальної літератури. Кольпортажею літератури займались Івасик, Марія Сосенко, Фединський, Дмоховська, Феник та інші. 14. червня 1934 р. дійшло частинно до ліквідації краєвої екзекутиви. Тоді арештовано Бандеру, Макарушку, Спольського та багато дівчат. Тоді перевела поліція коло 40 ревізій, між ними теж в адв. д-ра Ст. Шухевича. Далі подає інформації про вбивство мін. Перацького та втечу справників.

На питання прокуратора заперечує рішуче, будьтоби в адв. д-ра Ст. Шухевича поліція переводила ревізію у звязку з т. з. нарадою оборонців у справі процесу проти Лемика. Зазначує, що ревізію в адв. Шухевича перевели у

звязку з ліквідацією краєвої екзекутиви, бо були підозріння, щодо адв. Шухевича і його родини. Ці підозріння іствують ще далі.

На питання обор. д-ра Л. Ганкевича свідок не хоче відповісти, хто поінформував його про виїзд Гнатківської з Данціґу до Львова і заслонюється урядовою тайною.

Обор. д-р Ганкевич ставить внесок, щоби суд звернувся до зверхньої влади свідка з пропозицією звільнити свідка від урядової тайни. Обороні йде про вияснення джерела інформацій і про устійнення матеріяльної правди. Прокуратор спротивився цьому внескові, бо нема причин, щоби свідка звільнювала влада від урядової тайни.

У звязку з зізнаннями свідка, що про те, що Бандеру заступає Мащак, довідався з зізнань Мигаля, підс. Мигаль заявляє, що в поліційному слідстві про це не говорив. Св. Дуґелло пригадує собі, що цю вістку дійсно дістав з іншого джерела.

ВАЖЛИВА ПОЛІТИЧНА ЗАЯВА ПРОКУРАТОРА.

Після переслухання св. Дуґелла прокуратор Желенський заявив таке:

Високий суде! Мушу ще навязати до внеску, а радше до узасаднення внеску адв. Ганкевича у справі виявлення інформатора ком. Дуґелла. У цьому узасадненні я чув твердження, на яке я вже відповів, але якого суттєве значіння я міг у першій хвилині не добре зрозуміти. Може це помилка п. оборонця, може це були слова сказані мимоволі. Та мушу ствердити, що він ужив тону остереження і спокуси. Заповів, що від того, чи виявлять або не виявлять інформатора, залежить, чи у громадянстві прийде або не прийде до відпруження. „Виявіть у цьому процесі все, сказав оборонець, а можете сподіватись бодай частинного відпруження!".

Мериторично я вже відповів п. меценасові, коли йде про факт виявлення цього інформатора. Хочу тепер відповісти і на цей подрібний арґумент. Можу відповісти двояко: Можу відповісти просто як поляк: Вибачте, пане меценасе, у процесі Голувка українець убив поляка і тільки поляк міг би говорити, чи буде по цьому вбивстві відпруження чи ні. А в цьому процесі теж українець обвинувачений в убивстві поляка, отже знову нам, не п. оборонцеві залишилось це слово, бо тільки ми маємо право відповісти, чи й коли буде відпруження і чи на таке відпруження після цього вбивства зможемо здобутися.

Це слова, що тиснуться на уста, але вони не виходять з моєї прокураторської позиції. *Як прокуратор хочу зложити іншу заяву. Високий Суд буде свідком заяви, з яким звертаюсь до оборони. Нехай до цієї справи пп. оборонці не мішають політичних елементів. Нехай не роздражнюють цієї атмосфери. Це не процес проти українського громадянства. Ніхто ні на мить не може його так розуміти і ніхто не має права здогадуватися, що цей процес хочби посередньо проти українського громадянства спрямований. Ми обвинувачуємо тут тільки названих людей і тільки названу організацію, що, як це ми чули, від самого початку є нещастям українського громадянства. Повторюю: це не політичний процес, це процес виключно тільки за вбивство мін. Перацького та за приналежність до ОУН і ми, як ті, що обвинувачуємо, а тимбільше чейже суд, хочемо вдержати розправу в цих і тільки в цих розмірах.* Тому невластиві і небажані і не на місці, пане оборонець, остороги, просьби чи спокуси, що може прийти до відпруження, коли суд прийме таку чи іншу постанову.

Адв. *Ганкевич* просить голосу в цій справі, але предсідник заявляє, що не допускає дискусії над промовою прокуратора.

Адв. *Ганкевич* вносить, щоб з уваги на українське свято суд перервав розправу до четверга. Суд розпорядив в год. 19.30 перерву в розправі до 5. ц. м., год. 10. ранку.

•

В середу з огляду на свято розправи не було. Зате оборонці відбули довшу нараду з підсудними.

НОВИНКИ.

— **Одинока українська фабрика футер** „Хром", Пр.-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всілякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і перерібки уживані футра.

— **Гр.-кат. парохом Криниці,** відомої лікувальної місцевости в новосанчівському повіті, іменував апостольський адміністратор для Лемківщини о. Масцюх дотеперішнього пароха з Мервич біля Жовкви, о. Евгена Хиляка, відомого москвофіла.

— **Нові ціни паперу** устійнено на конференції міністра промислу і торговлі з представниками паперового промислу. Обнижка обіймає всі роди паперу і вагається між 9 і 20 прц. Ротаційний папір подешевіє на 11.4 прц., друковий понад 13, ілюстраційний деревний 11, зшитковий деревний 20, пакунковий від 15 до 18 прц. Крім того паперовий промисл має постаратися щоби готові зшитки потаніли на 20 до 25 прц. Новий цінник обовязує від 15. грудня ц. р.

— **Перед подешевінням електрики й ґазу.** Адміністраційна влада розпочала досліди цін ґазу й електрики в тих підприємствах, що ділають на основі передвоєнної концесії. Є це вступна акція до обнижки цін струму й ґазу.

— **Тютюн не подешевіє.** З уваги на поголоски, які кружляли серед продавців тютюнових виробів, немачеб державний тютюневий монополь мав від нового року обнизити ціни деяких своїх виробів, дирекція монополю оголосила, що ті поголоски безосновні.

— **Повітова рада в Перемишлянах** вибрала делеґатом до воєвідської ради в Тернополі Казимира Ґоленя з Пятичин.

— **Підпал.** В селі Чижках під Львовом згоріла господарська загорода Йосифа Ламаша вартости 10 тисяч зол. Арештовано Станислава Мазура зі Словіти пов. Перемишляни, що підпалив Ламаша з пімсти за те, що він видалив його зі служби.

— **Ще й далі видурюють гроші.** На вул. Бляхарській у Львові приступив якийсь обманець до Роз. Тайхманової з Рогатина, представився як поліційний агент і забрав у неї леґітимацію, в якій було 330 зол. Віддав їй леґітимацію із обрізками паперу замість грошей та пропав безслідно.

— **Богатий жебрак.** В Отвоцку під Варшавою помер 101-літний жебрак Йосек Кнат, що полишив велику спадщину. Показалося, що Кнат, будучи 60 літ жебраком, зложив собі 100 тисяч зол готівкою і цінними паперами, а крім того був власником дому у Варшаві. Лишив чотирьох синів і одинацятьох внуків.

— **Ганебний жарт.** У похоронному заведенні „Етернітас" у Дрогобичі погиб один робітник поражений електричним струмом. Причинився до цього другий робітник, що жартом получив електричний контакт з клямкою від дверей, якої доторкнувся робітник.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 5. XII. год. 8. веч. Аб, 5. „Ревізор".

Пятниця 6. XII. нечинний.

Субота, 7. XII. год. 8. веч. Аб 6. премієра „Пригода в Ґранд Готелі".

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Революція в Шанґаю".
АПОЛЬО: „Втеча".
АТЛЯНТИК: „Найщасливіший день у моєму житті (Йосиф Шмідт).
ВАНДА: „Боксер і дама" і „Що мій муж робить в ночі".
ҐРАЖИНА: „Вередлива Марієта".
КАСИНО: „Його величність шофер".
КОПЕРНИК: „Львовянка" з Франціскою Ґаль.
МАРУСЕНЬКА: „Бенґалі" (Ґейрі Купер).
МІРАЖ: „Катюша" і Ревія маріонеток.
МУЗА: „Секвоя".
ПАРІС: „Будь собі два гільта!" (Льорель і Гарді).
ПАЛЯС: „Рапсодія Балтику".
ПАН: „Весела вдовичка" та „Доля камарки".
РАЙ: „Вапусь".
СОНЦЕ: „Імітація життя" та ревія".
СВІТ: „Чотирьох джентельменів", „Азбука кохання".
СТИЛЕВЕ: „Про що мріють дівчата" та ревія.
ТОН: „Мала мама" з Фр. Ґаль.
УТІХА: „Останній сиґнал" і нова ревія.
ХИМЕРА: „Під гарячим небом Арґентини".

Закордонне радіо.

Четвер, 5. грудня 1935.

Відень (506,8) 18.00 Оденська музика, 21.00 Симф. концерт, **Братіслава** (298,8) 19.55 Цип. мотиви, 20.10 „Княжна чардашів" оп. Кальмана, **Кошиці** (259,1) 15.00 Концерт, 18.00 Для Закарпаття, **Праґа** (470,2) 18.35 Сальон. квартет, 22.15 Танк. музика. **Париж** (1648) 13.45 Легка музика, 21.00 Вок. концерт, 21.45 Симф. концерт, **Білгород** (437,3) 16.00 Музика, 21.00 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 12.30 Концерт, 14.15 Веселі мельодії, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 20.10 Шуберт-Бетовен-Лíст, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 21.00 Вес. муз. авдиція, **Будапешт** (549,5) 12.05 Спів, 17.30 Циг. музика, 18.25 Фінляндські пісні, 21.40 Мадярська камер. музика, **Мілано** (221,1) 11.30 Популярна музика, 16.40 Вок. концерт, 20.50 „Сумерк богів" оп. Вагнера, (І. і ІІ. дія), **Рим** (420,8) 17.30 Трансм. з Асмари, 19.05 Легка музика, 22.15 Камер. концерт.

Пятниця, 6. грудня 1935.

Відень (506-8) 12.00, 13.10, 17.30 Концерт, 16.10 Нар. танки та пісні, 21.00 Симф. концерт, **Братіслава** (298,8) 17.50 Оп. арії, 19.40 Скрипка, **Праґа** (470,2) 17.05 Смичк. квартет 19.30 „Збройний майстер" оп. Льорцінґа, **Париж** (1648) 18.30, 19.30 Концерт, 21.00 Романтичне кохання — пісні Шумана та Брамса, 21.45 Оп. вечір, **Білгород** (437,3) 11.00, 21.20 Концерт, 13.15 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 16.30 Сучасна музика, 21.30 Веселі мельодії, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 18.00 Солісти (спів, муз.), 20.45 Турнір хорів, **Кельн** (455,9) 16.10 Муз. дрібнички, 19.00 Муж. хор, сольо, **Мінхен** (549-5) 11.00 Музика для села, 17.00 Концерт, **Москва** (1107) 17.25 „Демон" оп. Рубінштайна, **Будапешт** (549,5) 13.40 Віольончеля, 16.10 Циг. музика, 18.15 Концерт військ. музики, 19.30 „Ріп ван Вінкель" оп. Пляркета, **Мілано** (221,1) 12.30, 19.45 Легка музика, 17.30 Трансм. з Асмари, 21.00 Симф. концерт під дир. Респіґія, **Рим** (420,8) 16.00 Трансм. з Академії св. Сесилії (париський квартет), 19.15 Легка музика, 20.50 Славні вальси

Львівське радіо.

Четвер 5. грудня 1935

6.30 Раннішня авдиція, 6.50 Легка муз. з гр. пл., 7.20 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл (промова Ванд. Серошевського), 11.57 Сиґнал часу 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок — музика, спів, промова Кадена-Бандровського 13.00 Сучасна опера з гр пл. 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Твори на скрипку з супр. форт., 16.00 Оповідання для дітей виг. Старий Доктор, 16.15 Концерт орх., 16.45 Пісні Ґиленшини (хор), 17.17 Про величину людини (про книжку проф. Фл. Знанецького), 18.00 Форт. реситаль, 18.30 Господарські проблеми, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Російська пісня з гр. пл., 19.00 Фільмові актуалії, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт солістів (спів, музика), 20.45 Веч. денник, 20.55 Протиґазово-летунська оборона, Про М. Шас другого, 21.45 Симф. концерт, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Пятниця, 6. грудня 1935.

6.30 Раннішня авдиція, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Св. Св. Миколай ходить по світі, 12.40 Концерт квінтету, 13.25 Домашне господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Масаєтова хвилина з гр. пл., 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Власна книжка — опов. для дітей, 17.00 Наука в боротьбі зі злочином, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Пісні, відсп. Юлія Ільницька (сопран), в супр. форт. та музика з гр. пл., 17.50 Спорт. порадник, 18.00 Рахманінов: Тріо д-моль, 18.30 Листи та програми, 18.40 Сусп. хвилина, 18.45 Сп. реситаль Целіна Наґаік (сопр.) в супр. форт., 19.00 Св. Миколай в нар. оповіданнях і обрядах, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Актуальний монолог, 20.10 Симф. концерт (Жак Тібо скрипка), 20.50 Із сучасної Польщі, 22.30 Танк. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—5.32.

Нім марка 1·50—1·55, фр франки 34·90—35·05, шв. франки 171·00—172·00, фунти стерлінґи 26·15—26·30, австр. шілінґи 98·50—100, чеські кор. 20.75—21.25, румун. леї 26·50—28.00, італ. ліри 33.00—35.00.

ЗБІЖЕ.

	Ціни дьоко Львів від до
Пшениця одн.	17·00—17.2[illegible]
Пшениця зб.	16·00—16.2[illegible]
Ячмінь бров.	15·75—16·7[illegible]
Ячмінь одн.	12·25—12.50
Ячмінь на жл.	12·00—12.2[illegible]

Інші курси незмінені.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ